

LINDÅS KOMMUNE	
Klassenr.	
- 7. 03. 2017	
Ark. saknr.	Løpnr.
14/1828	
Sakst.	Tilgangskode

Skjold 04.03.2017

Lindås Kommune
v/ ordfører Astrid Aarhus Byrknes

Aller først vil jeg gjøre oppmerksom på at dette brevet i sin helhet kommer fra undertegnede. I den siste del av livet til Bjarne Foss, og så lenge han var syk, hadde han gitt meg fullmakt til å representere han i forhold til Lindås kommune. Når Bjarne Foss nå er gått bort er det derfor hans etterlatte som i ett og alt representerer hans bo.

Når jeg allikevel sender deg dette brevet så skyldes det at jeg føler en plikt både i forhold til meg selv men mest i forhold til Bjarne Foss. Selv om han i sin bok klart og tydelig har dokumentert den urett som han ble utsatt for så vil jeg utfylle dette med bakgrunn i egne opplevelser og oppfatninger.

Som kjent hadde jeg et nært samarbeid med Bjarne Foss ikke bare i de siste årene . Vårt samarbeid startet allerede i 1983 og allerede den gang fikk jeg oppleve hvordan byggesaksavdelingen personifisert ved Lars Johan Haukås prøvde å stoppe Bjarne Foss sitt byggeprosjekt på Knarvik. Som del av saksbehandlingen ble det i kommittemøte muntlig opplyst at han var "nesten 100 % sikker på at det var Bjarne Foss som stod bak annonsen" om å få interessenter til et kjøpesenter i Knarvik. Å basere saksbehandling på rykter er heldigvis ikke vanlig i det offentlige, men dengang var likevel bygningssjefen så voksen at han offentlig gikk ut og avsannet dette ryktet men uten at det fikk konsekvenser for han som gikk ut med ryktet.

For å få lagt den såkalte Foss saken død fikk Lindås kommune sin advokat (Thommessen) til å gå gjennom sakskomplekset. Etter lang behandlingstid gjorde formannskaper enstemmig og til overdøvende taushet vedtak i tråd med advokatens forslag. Bortsett fra at Foss selvsagt fikk medhold i den såkalte gjerdesaken var konklusjonen at kommunen i ett og alt hadde sitt på det tørre.

Du vet alt om bakgrunnen for denne juridiske gjennomgangen så det lar jeg ligge. Bjarne Foss mente derimot at han hadde en avtale med deg at den juridiske gjennomgangen skulle gjøres av en person/firma som dere begge var enig om. Så skjedde ikke, og Thommessen gjorde sin gjennomgang uten at Bjarne Foss i det hele tatt ble kontaktet. At hovedpersonen i denne "granskningen" i det hele tatt ikke ble kontaktet synes helt utrolig. Andre offentlige granskingsrapporter som offentligheten har fått innblikk i de seneste årene har hatt åpenhet som en selvsagt ting. Her var kommuneadvokaten aktor, den tiltalte eller hans forsvarer fikk ikke møte i rettsalen og formannskapet i Lindås var dommer. Selv med dette som bakgrunn ble rapporten godkjent av formannskapet uten en eneste kommentar eller innvending. Her bør flere involverte sitte igjen med en flau smak i munnen.

Denne rapporten fra Thommessen ble altså lagt til grunn for formannskapets siste vedtak i denne saken og da er det naturlig å ta utgangspunkt i det som kommuneadvokaten brukte et år på.

Rapporten tar for seg tre forhold, **Gjerdesaken, Forhåndsbindingssaken og Revisjonsrapporten.**

Om gjerdesaken kan det sies mye, også det at kommunen og en mengde politikere trenger fem år for å skjønne at noe så enkelt som et gjerde mellom to eiendommer skal stå i grensen mellom de samme eiendommene. Kommuneingeniøren hadde jo i sin saksfremstilling skrevet at gjerde var satt opp for tett til grensen. Hvilke kvalifikasjoner trengs for å få til slikt resonnement? Og hvordan er det med plassering av nabogjerdene hos de av formannskapet som har slikt? Kommunens sakspapirer i denne saken er en samling av kuriøse uttalelser.

I tillegg til gjerdesaken vurderte Thommessen forhåndsbindingssaken og revisjonsrapporten. I det etterfølgende vil jeg oppsummere alle de forhold som rapporten ikke behandlet. Da er det naturlig å begynne med starten i denne selsomme fortellingen.

- Den 18.04.2002 vedtar formannskapet å sende klage fra Bjarne Foss over til Fylkesmannen for endelig avgjørelse. Klagen kom ikke frem ettersom rådmannen fjernet brevet fra postkurven. Hans begrunnelse for å overprøve et vedtak i Formannskapet bør leses to ganger, men hans mening om lokaldemokratiets spilleregler får ingen konsekvenser og utrolig nok kom det ingen kommentarer fra medlemmer i formannskapet selv om han bevisst saboterer et pålegg fra det samme formannskapet. Hvem bestemmer i Lindås kommune ?

Bjarne Foss ventet selvsagt på at denne klagen skulle bli behandlet og etterlyste dette hos Fylkesmannen. Svaret fra Fylkesmannen ble derimot et svar på en annen klage. Han mottok jo ikke den opprinnelige.

Når det gjelder alle forhold knyttet til behandlingen av protestene fra Bjarne Foss til byggemeldingen fra Reklamehuset så viser Thommessen til revisjonsrapporten fra Deloit. I denne blir saksbehandlingen sterkt kritisert men hver enkelt saksbehandlingsfeil ble hver for seg ansett for så liten at den ikke har betydning. Ser du derimot på sammenhengen så ser du et klart mønster. Muntlige dispensasjoner som blir formalisert i ettertid, avgjørelser som blir begrunnet med at saksbehandler refererer til det gode naboforholdet, referering til tegninger som ikke finnes og ikke minst godkjenning av at bygget steg for steg kommer nærmere nabogrensen. Som et kuriosium får reklamehuset ikke komme nærmere enn to meter til grensen, dette for å få tilkomst til P-plasser. Ta selv en titt på kartet som viser denne muligheten.

I den sammenheng kan det passe å vise til at bygningssjefen ville nekte gjerde ettersom det ville vanskeliggjøre tilkomst for utrykningskjøretøyer til Reklamehuset !!. Heller ikke dette er kommentert av noen i utvalgt. I den sammenheng viser jeg til de branntekniske betingelsene som Reklamehuset fikk knyttet til det å bygge nærmere enn 4 m fra nabogrensen. Ingen av disse betingelsene er så langt etterkommet.

I sin rapport sier Thommessen at de uttalelser som Lars Johan Haukås kom med til avisen når gjerdet mot Reklamehuset ble satt opp ikke kunne kommenteres ettersom de kom fra privatperson. Når byggesakssjefen offentlig går ut med dokumenterte løgner så kommer det ingen kommentarer verken fra overordnet tjenestemann eller den politiske ledelse. Det er nærliggende å trekke paralleller til dagens mediedebatt. I denne sammenheng er det og nærliggende å vise til det som Lars Johan Haukås opplyste om at Bjarne Foss i behandlingen av tomtesaken på Ikenberget var representert av Atle Utkilen. Også dette dokumentert til å være løgn. At den samme Lars Johan Haukås 3,5 år etter et møte hos ark.Maurset husker bedre det som ble behandlet enn det som Bjarne Foss noterte under møtets gang føyer seg godt inn i dette bilde. Både i rapporten til Deloit og Thommessen er det som ble avtalt på møte den 28.08.2003 behandlet. Det er ulik oppfatning av hva som ble avtalt på møte og uten referat står påstand mot påstand. Men hvorfor skulle vi utsette innsendelse av byggemelding dersom dette ville vanskeliggjøre en godkjenning ?.

Thommessen har i sin rapport ikke behandlet forhold knyttet til parkeringssituasjonen til Reklamehuset og da ut fra en vurdering av at det gjelder en egen byggesak som ikke berører Foss Eiendom. Dette er vel bare delvis riktig ettersom kommunen i sin godkjenning av P-plasser til Reklamehuset inkluderte 10 plasser på eiendommen til Foss. Når Bjarne Foss ovenfor byggesaksavdelingen påpekte at disse plassene ifølge avtale kunne sies opp med umiddelbar virkning

så sier saksbehandler at han trodde det var et så godt forhold mellom partene osv . Dette er altså et eksempel på offentlig saksbehandling i Lindås kommune.

Omfang av P-plasser som kreves er regulert i kommunen sine egne forskrifter. Plasser skal ifølge disse forskriftene ligge på egen grunn. Dersom det er snakk om plasser utenfor dette så skal disse være tinglyst og uoppsigelige. Dersom du ser hva byggesaksavdelingen har godkjent av plasser utenfor området til Reklamehuset så vil du nok engang se forskjellsbehandlingen av de to naboene. Fremdeles pågår det en sak mellom byggesaksavdelingen og Reklamehuset. Reklamehuset har nylig fått dispensasjon (?) og fått redusert kravet men det mangler fremdeles et stort antall før kravet er oppfylt. Det er ikke fysisk plass til det som kreves og da blir det spennende å se hvem som leier ut plasser som er uoppsigelige. Spesielt dersom den siste områdeplanen skal legges i bunn.

Du hadde sist høst et møte med Bjarne Foss. Dere avtalte da at han skulle få møte noen i administrasjonen og diskutere saken om hans eget byggeprosjekt. Du har fått kopier av det som fremkom på dette møte og er derfor orientert om de spørsmål som skulle besvares. Det er nå gått 3 måneder siden ass.rådmann og plansjef fikk oversendt spørsmålene uten at jeg har fått svar. Spørsmålene er selvsagt like relevant selv om Bjarne Foss er gått bort. Jeg regner med at du purrer på saken og jeg forventer konkrete svar.

Dere har i Lindås kommune vedtatt en sammenslåing med de to nabokommunene. Debatten om fordeler og ulemper med dette kjenner vi begge og et av argumentene er at de større kommunene vil bli mer robust og dermed til det beste for innbyggerne. En sammenslåing av organisasjoner off. eller privat, betyr at kulturer skal samkjøres og det beste fra hver enhet bli til et felles beste. Det betyr igjen at den dårlige kulturen ikke skal bli med på flyttelasset. Den ukulturen som Bjarne Foss så entydig har dokumentert eksisterer i deler av administrasjonen i Lindås kommune må derfor ikke bli en del av kulturen i den nye kommunen. Og dersom det er flere i administrasjonen enn Hogne Haugsdal som pr 31.10.2016 ikke har lest boken så har du en jobb å gjøre. Og det er ikke bare å lese boken.

Jeg hører gjerne fra deg

Mvh

Rune Rommetveit

Skjoldhøgda 78
5222 NESTTUN